

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 7T/139/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8409010301
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Miškovčík
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2021:8409010301.51

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Miškovčíka a prísediacich JUDr. Dušana Modranského a Milana Harabina v trestnej veci obžalovaného A. Š. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 21. júna 2021 takto

rozhodol:

Obžalovaný
A. Š., U.. XX.XX.XXXX H. L., F. R. T., Z.. Ž. Č.. XXX/XX, O. L.,

uznáva sa za vinného, že

dňa 19.12.2007 okolo 18:00 hod. po predchádzajúcej vzájomnej dohode na Železničnej stanici Kežmarok, pri vstupných dverách do baru „Semafor“, okres Kežmarok, v úmysle získať finančné prostriedky obžalovaný spolu s už ods. G.. G. D. fyzicky napadli tam prítomného Y. T., U.. XX.XX.XXXX, a to tak, že keď menovaný chcel otvoriť dvere do baru „Semafor“, A. Š. ho chytil rukami za golier bundy, zhodil ho na zem, kde sa snažil z vrecka bundy vybrať peňaženku, čo sa mu však nepodarilo, preto Y. T. dvakrát kopol do oblasti brucha, následne spoločne s už ods. G.. G. D. ho podstavili na nohy, pritlačili ho chrbtom o stenu, kde A. Š. ho tlačil k stene a už ods. G.. G. D. sa snažil z vrecka bundy vybrať peňaženku, čo sa mu taktiež nepodarilo, a preto Y. T. opätovne povalili na zem, už ods. G.. G. D. ho chytil za ruky, A. Š. z boku priklakol Y. T., tomuto odzิปsoval vrecko na bunde, odkiaľ vybral peňaženku v hodnote najmenej 200 Sk, v ktorej sa nachádzala finančná hotovosť v sume 3 800 Sk a osobné doklady Y. T., z miesta činu následne utiekli, pričom Y. T. spôsobili zranenie - pomliaždenie hlavy v čelovo spánkovej oblasti vľavo, ľavej polovice tváre, pomliaždenie ľavého ramena a hrudníka vpravo, ktoré si vyžaduje liečenie 7 dní,

t e d a

spoločným konaním proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci,

č í m s p á c h a l

zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona, § 39 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky a 10 (desať) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona súd obžalovaného zaraďuje na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zároveň ruší výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Poprad, sp. zn. 5T/114/2009 zo dňa 09.11.2009, právoplatný dňa 22.04.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 2To/17/2010 zo dňa 22.04.2010, ktorým bol obžalovanému uložený úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov so zaradením uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Poprad, sp. zn. 4T/169/2009 zo dňa 14.04.2011, právoplatným dňa 14.04.2011, ktorým bolo u obžalovaného upustené od uloženia súhrnného trestu, pretože trest uložený rozsudkom Okresného súdu Poprad, sp. zn. 5T/114/2009 súd považoval na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahom nadväzujúce ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd odkazuje poškodeného Y. T., U.. XX.XX.XXXX, R. F. XX, O. L., a poškodenú Union zdravotnú poisťovňu, a. s., so sídlom Karadžičova 10, Bratislava, IČO: 36284831, s ich nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Kežmarok dňa 05.12.2008 podal na tunajší súd obžalobu na obvineného A. Š., U.. XX.XX.XXXX pre zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Obžalovaný sa mal skutku dopustiť na tom skutkovom základe, že dňa 19.12.2007 okolo 18:00 hod. po predchádzajúcej vzájomnej dohode na Železničnej stanici Kežmarok, pri vstupných dverách do baru „Semafor“, okres Kežmarok, v úmysle získať finančné prostriedky obžalovaný spolu s už ods. G.. G. D. fyzicky napadli tam prítomného Y. T., U.. XX.XX.XXXX, a to tak, že keď menovaný chcel otvoriť dvere do baru „Semafor“, A. Š. ho chytil rukami za golier bundy, zhodil ho na zem, kde sa snažil z vrecka bundy vybrať peňaženku, čo sa mu však nepodarilo, preto Y. T. dvakrát kopol do oblasti brucha, následne spoločne s už ods. G.. G. D. ho podstavili na nohy, pritlačili ho chrbtom o stenu, kde A. Š. ho tlačil k stene a už ods. G.. G. D. sa snažil z vrecka bundy vybrať peňaženku, čo sa mu taktiež nepodarilo, a preto Y. T. opätovne povalili na zem, už ods. G.. G. D. ho chytil za ruky, A. Š. z boku prikľakol Y. T., tomuto odzipsoval vrecko na bunde, odkiaľ vybral peňaženku v hodnote najmenej 200 Sk, v ktorej sa nachádzala finančná hotovosť v sume 3 800 Sk a osobné N. Y. T., z miesta činu následne utiekli, pričom Y. T. spôsobili zranenie - pomliaždenie hlavy v čelovo spánkovej oblasti vľavo, ľavej polovice tváre, pomliaždenie ľavého ramena a hrudníka vpravo, ktoré si vyžaduje liečenie 7 dní, kde A. Š. sa uvedeného konania dopustil aj napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi sp. zn. 3T 106/1997 - 103 zo dňa 04.06.1997, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom jeho vyhlásenia bol uznaný vinným z trestného činu lúpeže podľa § 234 ods. 1 Trestného zákona, účinného do 31.12.2005 a iné, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 a pol roka nepodmienečne so zaradením pre jeho výkon do I. nápravno výchovnej skupiny, z výkonu tohto trestu bol podmienečne prepustený dňom 05.11.1998 a rozsudkom Okresného súdu v Poprade sp. zn. 3T 112/1999 - 175 zo dňa 13.04.2000 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3To 186/2000 - 199 zo dňa 13.07.2000 bol uznaný vinným z trestného činu lúpeže podľa § 234 ods. 1 Trestného zákona, účinného do 31.12.2005, ktorého sa dopustil ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona, účinného do 31.12.2005, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 rokov nepodmienečne so zaradením pre jeho výkon do III. nápravno výchovnej skupiny, z výkonu ktorého mal byť prepustený v mesiaci február 2007.

Obžalovaný A. Š. na hlavnom pojednávaní spáchanie skutku uvedeného v obžalobe v celom rozsahu popieral. Uviedol, že to bolo okolo tretej, keď poškodený prišiel do krčmy pod schodmi a hral tam automaty. Potom tam prišiel jeho kamarát. Obžalovaný poškodenému pomáhal pri hre na automaty. Potom k obžalovanému prišiel odsúdený D.. Obžalovaný poškodenému dvakrát ponúkol hodinky na predaj, pričom poškodený mu povedal, že takýmto značkám neverí. Potom poškodený povedal, že mu požičia 500,-Sk, ale dal mu tri dvestokoronáčky. Obžalovaný potom odišiel na stanicu a s poškodeným ostal D.. Videl ako k nemu uteká D. a pýtal sa ho, že čo sa stalo. Obžalovaný potom utekal s ním, D. mu však nič nepovedal. Potom boli na zastávke, kde prišli policajti na aute. Obžalovaný a D. do auta

dobrovoľne nastúpili. O tom, čo sa malo stať sa obžalovaný dozvedel na policajnej stanici. Poškodenému hodinky ponúkal, lebo ich nepotreboval. Poškodený ich nechcel, lebo takejto značky neverí. Potom poškodený dal obžalovanému 600,-Sk. S poškodeným sa predtým nepoznali, ale dohodli sa, že peniaze poškodenému obžalovaný vráti v pondelok.

Svedok poškodený Y. T. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaný a ešte jeden za ním išli po schodoch pri stanici. Poškodený išiel za svojim kamarátom do baru. Obžalovaný mu ponúkal hodinky Casio, ale on ich nechcel. Keď poškodený vchádzal do baru, tak ho obžalovaný stiahol dozadu a oprel ho o stenu. Bili ho a ukradli mu peňaženku. Potom utiekli preč. Keď poškodeného bili, niekto ešte zakričal „polícia“. Obžalovaný poškodeného zdvihol na nohy, pričom mu držal ruky vzadu a ten mladší mu odzipsoval bočné vrečko na vetrovke a odtiaľ mu vytiahol plátenú peňaženku čiernej farby na suchý zips. Poškodený si nepamätal, aká presná suma mu bola odcudzená. Policajti mu vtedy peniaze vrátili. Nebola to však celá suma, ktorú mal v peňaženke, ale boli tam len peniaze, ktoré mali pri sebe. Poškodený poprel, že by obžalovanému dal peniaze. K osobe Q. G. uviedol, že tých Rómov videl aj jeho kamarát Q. G. ktorý išiel pred nimi do reštaurácie a videl, že títo idú za nimi. On však pri prepadaní poškodeného nebol prítomný, pretože vošiel do reštaurácie prvý a vtedy ho vlastne Rómovia pri vchodových dverách stiahli na zem.

K trestnému konaniu sa pripojila aj poškodená UNION zdravotná poisťovňa a.s., ktorá si uplatnila nárok na náhradu škody z titulu poskytnutej zdravotnej starostlivosti Y. T. vo výške 217,50,-Sk.

Svedok C. W. sa na hlavnom pojednávaní vyjadril k okolnostiam nájdenia peňaženky poškodeného pri vstupe do pohostinstva na ľavej strane pred vchodom. O tom, čo sa stalo sa dozvedel od kolegyne Q. I..

Svedkyňa Q. E., pôvodne I., na hlavnom pojednávaní uviedla, že vie, že peňaženka patrila niektorému zo zákazníkov, bližšie sa však vyjadriť nevedela.

Družka obžalovaného G. D. odmietla vo veci vypovedať.

Svedok G.. C. G. sa vyjadril k zraneniam poškodeného Y. T., ktorý sa dostavil na ošetrovanie v doprave polície dňa 19.12.2007, s tým že bol napadnutý na vlakovej stanici v Kežmarku, kde ho mali napadnúť dvaja Rómovia tak, že ho sotili na zem, čím si pritom mal udrieť hlavu na ľavej strane ako aj ľavé rameno, že ho mali kopať do oblasti brucha a hrudníka. Ďalej uviedol, že v bezvedomí nebol. Na okolnosti prípadu si pamätá presne. Uvádzal bolesti hlavy a ľavého ramena. Vyšetrením bolo zistené, že poškodený utrpel pomliaždenie hlavy v čelovo - spánkovej oblasti, pomliaždenie ľavej polovice tváre, ľavého ramena a hrudníka vpravo. Jednalo sa o ľahký úraz s dobou liečenia do 7 dní, pričom poškodený nebol nijako obmedzovaný v obvyklom spôsobe života. Zranenia, ktoré pacient uviedol vznikli tak, ako to poškodený uvádzal.

Svedok C. Š. sa nevedel vyjadriť bližšie k okolnostiam skutku, vyjadril sa len k okolnostiam odchodu vlakov zo železničnej stanice v Kežmarku v čase spáchania skutku, keď uviedol, že zo stanice Kežmarok na Poprad odchádza jeden vlak s časom odchodu o 18:03 hod.

Svedok G. D. na hlavnom pojednávaní odmietol vo veci vypovedať.

Na hlavnom pojednávaní súd vypočul aj znalca PhDr. Ľubicu Onderušovú, ktorá k osobe obžalovaného uviedla, že sa jedná o osobnosť anomálne štruktúrovanú, kde v popredí je odbrzdená afektivita, rýchlo vzplanú afekty a u neho dochádza k výrazným výbuchom zlosti. Rozhľad obžalovaného je znížený. Ťažko chápe hľadisko iných. Vzťah k vonkajšiemu svetu je menej vrelý. Mentálne brzdné mechanizmy sú slabšie. Do popredia s môžu dostávať fantazijné produkcie, je potrebné počítať aj s pseudológiou, teda s vymýšľaním si. Jeho vzťahy sú konfliktne, pretože neprijíma názory iných a ľahko sa uráža. Reaguje neadekvátne aj na menej závažné podnety a v správaní sa vo vysokej miere prejavuje agresivita. Má tendenciu zbavovať sa zodpovednosti a nedodržiavať spoločenské normy. Čo sa týka resocializačnej prognózy, vzhľadom na osobnosť obžalovaného, kde sa jedná o trvalú poruchu štruktúry osobnosti sa dajú korigovať len určité sociálne prejavy. Vzhľadom na vek a určité získané skúsenosti sa dá očakávať, že protispoločenské prejavy nebudú dosahovať taký závažný stupeň ako v minulosti, ale úplné správanie sa obžalovaného v rámci nejakých spoločenských a očakávaných noriem je skôr nepravdepodobné. Pamäťové schopnosti obžalovaného sú celkovo podpriemerné, dokáže

zreprodukovať podstatu nejakého zmysluplného deja. To čo si nezapamätá, môže dopĺňať na podklade vlastných zážitkov alebo predpokladov. Mechanická a vizuálna pamäť boli popriemerané, to znamená, že tieto schopnosti u obžalovaného nie sú defektné.

Súd vykonané dôkazy vyhodnotil jednotlivo a v ich vzájomných súvislostiach a dospel k nasledovným záverom.

Priebeh skutkového deja, tak ako je popísaný v obžalobe preukazuje predovšetkým výpoveď poškodeného Y. T.K., ktorý vo svojej výpovedi podrobne opísal okolnosti odohrávajúce sa pred barom „Semafor“, ktorý sa nachádza v budove železničnej stanice v Kežmarku, keď podrobne opísal činnosť jednotlivých páchatel'ov, vrátane obžalovaného, keď bol týmto stiahnutý na zem, kde sa mu obžalovaný A. Š. pokúšal odopnúť vrecko bundy. Následne ho 2 krát kopol do oblasti brucha a následne potom, čo ho obžalovaný A. Š. a už odsúdený D. postavili zo zeme, pritlačili ho k stene budovy, držali ho za ruky a z vrecka bundy mu odcudzili peňaženku s finančnou hotovosťou v sume 3.800,-Sk spolu s osobnými dokladmi. Peňaženka aj s osobnými dokladmi bola následne po úteku páchatel'ov a oznámení trestnej činnosti na políciu, nájdená pri bare „Semafor“ a to čašníkom z tohto baru C. W.. Poškodený pri prepade utrpel zranenia a v dôsledku toho bol s týmito zraneniami u lekára.

Výpoveď poškodeného bola podporená svedeckými výpoveďami a to výpoveďou C. W., ktorý v bare „Semafor“ pracoval ako čašník, pričom to bol on, kto pred vchodom do baru na zemi, kde mal byť poškodený napadnutý, našiel peňaženku, v ktorej boli osobné doklady poškodeného. Tento svedok peňaženku aj s dokladmi odovzdal príslušníkom polície. Svedkyňa Q. E., od ktorej sa svedok C. W. dozvedel o prepade poškodeného, vedela, že peňaženka patrila niektorému zo zákazníkov. K okolnostiam vzniknutých zranení u poškodeného Y. T. bola ako svedok vypočutý G. C. G., ktorý vykonal ošetrovanie poškodeného, pričom poškodený do ambulancie prišiel v doprovide polície, z dôvodu, že ho mali napadnúť dvaja Rómovia, ktorí ho sotili na zem, mali ho kopať do oblasti brucha a hrudníka, pričom pri páde si mal udrieť hlavu a ľavé rameno. Pri vyšetrení sa potvrdili tvrdenia poškodeného, kedy bolo zistené pomliaždenie hlavy v čelovo - spánkovej oblasti, pomliaždenie ľavej polovice tváre, ľavého ramena a hrudníka a tieto zranenia mohli vzniknúť tak ako ich popísal poškodený, pričom išlo o ľahké zranenia, ktoré si vyžadujú liečenie v trvaní do 7 dní. Spolupáchatel' G. D. bol za skutok uvedený v obžalobe odsúdený rozsudkom Okresného súdu Kežmarok , sp. zn. 7T/220/2008.

Vo svetle vykonaných dôkazov sa potom výpoveď obžalovaného A. Š. javí ako účelová, učená v úmysle zbaviť sa svojej zodpovednosti za spáchaný trestný čin. Obžalovaný časť skutkového deja opisuje v zhode s poškodeným a to v časti, kde obžalovaný mal poškodenému ponúkať svoje hodinky, pričom poškodený na to reagoval tým, že on takýmto značkám neverí. Následne mal obžalovaný odísť na vlakovú stanicu, aby išiel domov. Tvrdenia obžalovaného o tom, že mal v úmysle vlakom cestovať domov nepriamo vyvracia svedecká výpoveď C. Š., ktorý sa vyjadril k okolnostiam odchodov vlakov zo železničnej stanice v Kežmarku v čase spáchania skutku, keď uviedol, že v tom čase zo stanice Kežmarok na Poprad odchádza jeden vlak s časom odchodu 18:03 hod. Táto okolnosť nepriamo vyvracia tvrdenia obžalovaného, že tento na železničnú stanicu išiel z dôvodu cestovania vlakom do miesta bydliska a to vzhľadom na dobu, kedy sa skutok odohral, t.j. okolo 18:00 hod. a ak by chcel uvedený vlak stihnúť, nemal by dostatok času, aby ešte dojednával kúpu hodínok s poškodeným. Poškodený výslovne poprel tvrdenia obžalovaného, že hral automaty, s čím mu obžalovaný pomáhal a za čo mu mal poškodený dať peňažné prostriedky v sume 600,-Sk. Vyjadrenia obžalovaného vykazujú značné logické rozpory, pričom ním popisovaný priebeh udalostí je nepravdepodobný. Napr. ako popisuje, že keď čakal na vlak, videl utekať už odsúdeného D., počul niekoho zavolať „polícia, stoj“ utekal s D. a hoci nevedel, čo sa stalo, keďže D. mu to nepovedal, dobrovoľne sa nechal odvieť na policajnú stanicu. Rovnako je nepravdepodobné, aby mu poškodený potom čo viackrát odmietol od obžalovaného kúpiť hodinky, mu následne požičal peniaze v sume 600,-Sk, hoci obžalovaný o ne nežiadal a ani ich nepotreboval, keďže už mal peniaze požičané od svojej sestry. Navyše mal tak spraviť za situácie, že sa poškodený s obžalovaným nepoznal, nikdy predtým sa nevideli a vrátenie pôžičky si mali dohodnúť veľmi všeobecne, že sa stretnú v pondelok na železničnej stanici bez uvedenie akéhokoľvek času stretnutia. Výpoveď obžalovaného súd hodnotil aj v kontexte výpovede znalkyne PhDr. Ľubice Onderušovej, ktorá v rámci znaleckého dokazovania dospela k záveru, že u obžalovaného sú mentálne brzdové mechanizmy slabšie, do popredia sa môžu dostávať fantazijné produkcie a u obžalovaného treba rátať aj s vymýšľaním. Obžalovaný má tendenciu zbavovať sa zodpovednosti a nedodržiavať spoločenské normy.

Súd s poukazom na zásadu hospodárnosti konania odmietol vykonať dôkazy výsluchmi svedkov Q. G., sestry a švagra obžalovaného ako aj poverených príslušníkov policajného zboru, ktorí boli pri predvedení obžalovaného a už odsúdeného D. na policajnú stanicu. Svedok Q. G., ako kamarát poškodeného, mal byť pri poškodenom v čase keď mu obžalovaný ponúkal na predaj hodinky, avšak pri samotnom útoku na poškodeného už prítomný nebol. Podľa výpovede poškodeného sa tento svedok už v čase útoku nachádzal vo vnútri v bare, takže útok nevidel. Sestra a švagor obžalovaného s ním neboli v čase skutku, pričom obžalovaný ich žiadal vypočuť len v rozsahu poskytnutia mu pôžičky. Poverení príslušníci policajného zboru, odhliadnuc od toho, že obžalovaný riadne neoznačil o koho ide, rovnako neboli prítomní pri útoku na poškodeného a z pohľadu náležitého objasnenia veci ich výpoveď nie je potrebná.

Z hľadiska subjektívnej stránky sa obžalovaný trestnej činnosti dopustil vo forme priameho úmyslu, o ktorom nepochybne svedčí spôsob akým bol skutok spáchaný ako aj snaha prekonať odpor poškodeného, ktorý sa snažil zabrániť páchatelom zmocniť sa jeho peňaženky.

Vzhľadom na uvedené možno prijať jednoznačný záver, že obžalovaný sa úmyselným konaním dopustil skutku tak, ako je to uvedené v obžalobe s výnimkou toho, že tohto skutku sa mal dopustiť potom, čo bol v minulosti za spáchanie zločinu lúpeže dvakrát potrestaný nepodmienečným trestom odňatia slobody. Obžalovaný po právnej stránke naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, pretože spoločným konaním s už odsúdeným Pitoňákom proti inému použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd vychádzal zo zásad ukladania trestov v ustanovení § 34 Trestného zákona, pričom prihliadol na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku pohľadujúce a prítahujúce okolnosti ako aj na osobu páchatela a možnosti jeho nápravy uloženým trestom.

Obžaloba kládla obžalovanému za vinu, že skutku sa dopustil aj napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi sp. zn. 3T 106/1997 - 103 zo dňa 04.06.1997, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom jeho vyhlásenia bol uznaný vinným z trestného činu lúpeže podľa § 234 ods. 1 Trestného zákona, účinného do 31.12.2005 a iné, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 a pol roka nepodmienečne so zaradením pre jeho výkon do I. nápravno-výchovnej skupiny, z výkonu tohto trestu bol podmienienečne prepustený dňom 05.11.1998 a rozsudkom Okresného súdu v Poprade sp. zn. 3T 112/1999 - 175 zo dňa 13.04.2000 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3To 186/2000 - 199 zo dňa 13.07.2000 bol uznaný vinným z trestného činu lúpeže podľa § 234 ods. 1 Trestného zákona, účinného do 31.12.2005, ktorého sa dopustil ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona, účinného do 31.12.2005, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 rokov nepodmienečne so zaradením pre jeho výkon do III. nápravno-výchovnej skupiny, z výkonu ktorého mal byť prepustený v mesiaci február 2007. Uvedené okolnosti odôvodňovali pri ukladaní trestu použitie ustanovenia § 47 Trestného zákona podľa tzv. zásady 3x a dosť. Vzhľadom na to, že uznesením Okresného súdu Kežmarok, č.k. 7Nt/1/2018 - 46, zo dňa 25.03.2021, právoplatným dňa 14.04.2021, bolo obžalovanému zahladené odsúdenie uložené rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová ves, sp. zn. 3T/106/1997 z 04.06.1997, súd má za to, že pri ukladaní trestu neboli splnené podmienky podľa § 47 Trestného zákona, keďže s poukazom na § 128 ods. 7 Trestného zákona potrestaným sa rozumie len ten odsúdený, ktorý celkom alebo sčasti vykonal súdom uložený trest, čo však neplatí ak je odsúdenie zahladené.

Z registra trestov obžalovaného A. Š. vyplýva, že menovaný bol 9 krát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Poprad zo dňa 09.11.2009, sp. zn. 5T/114/2009, kde mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Následne rozsudkom Okresného súdu Poprad, sp. zn. 4T/169/2009, zo dňa 14.04.2011 bolo súdom upustené od uloženia súhrnného trestu a to vzhľadom na odsúdenie obžalovaného Okresným súdom Poprad vo veci 5T/114/2009. V evidencii priestupkov má obžalovaný 18 záznamov, pričom viacero záznamov za spáchanie priestupkov voči občianskemu spolunažívaniu. Obcou Podhorany je osoba obžalovaného hodnotená pozitívne. Obec uviedla, že od posledného návratu z výkonu trestu odňatia slobody obžalovaný žije usporiadaným

spôsobom života. Dlhodobo pôsobí ako koordinátor aktívnych prác v rómskej osade. Medzi obyvateľmi osady má obžalovaný dobrú povesť. Konfliktne situácie nevytvára. K starostlivosti o rodinu pristupuje zodpovedne. Aktívne sa zapája do diania v rómskej osade.

Obžalovaný svojim protiprávnym konaním naplnil znaky skutkovej podstaty zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, za ktorý je možné páchatelovi uložiť trest odňatia slobody v rozmedzí od 3 rokov do 8 rokov. V prospech obžalovaného nebola zistená žiadna poľahčujúca okolnosť. V neprospech obžalovaného bola zistená priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona a to, že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený. Vzhľadom na prevažujúci pomer priťažujúcich okolností zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa Článku 6 ods. 1 veta prvá Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení Protokolu č. 11, ktorý nadobudol účinnosť 1.11.1998, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Trestné stíhanie pre skutok uvedený v obžalobe sa voči obžalovanému vedie od roku 2007, teda od spáchania skutku uplynulo už viac ako 13 rokov. Neúmernú dĺžku konania môže súd zohľadniť pri výmere trestu a tak poskytnúť dotknutej osobe spravodlivé zadosťučinenie. Vzhľadom na túto skutočnosť, súd má za to, že sú plnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na článok 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a to pre extrémnu dĺžku trestného stíhania obžalovaného.

K aplikácii ustanovení o mimoriadnom znížení trestu súd v danom prípade poukazuje aj na článok 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorým sa zaručuje právo na prejednanie veci nielen spravodlivo, verejne a nestranným súdom, ale aj v primeranej lehote. Spravodlivý proces teda spočíva nielen v práve domáhať sa súdnej ochrany, ale túto v určitej kvalite ale a v primeranej lehote dostať. Celková doba 13 rokov, po ktorú sa viedlo trestné stíhanie v tejto veci, nezodpovedá skutkovej a právnej náročnosti prípadu, a preto obžalovanému patrí isté zadosťučinenie v zmysle Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. V tejto súvislosti súd uvádza, že pokiaľ v právoplatne skončených veciach sa páchatel trestného činu domáha vyslovenia porušenia jeho práva na spravodlivý proces práve z dôvodu neprimeranej dĺžky konania a priznáva sa mu finančné zadosťučinenie, vo veci v ktorej rozhoduje o vine a treste všeobecný súd, sa takéto zadosťučinenie nemôže priznať. Môže však, pokiaľ súd obžalovaného uznáva vinným po dlhej dobe od spáchania skutku, uložiť miernejší trest, než je trest, ktorý páchatelovi hrozil, čím dochádza k zadosťučineniu za dĺžku trvania jeho trestného stíhania.

Za účinný prostriedok nápravy za neprimeranú dĺžku konania v prejednávanej veci súd považoval práve zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Vzhľadom k tomu, že súd uznal obžalovaného vinným po dlhej dobe od spáchania skutku, trest uložil pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu, čím došlo o odčineniu dlho trvajúceho súdneho procesu.

Súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 2 roky a 10 mesiacov, teda pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu, a to vzhľadom na povahu a charakter spáchanej trestnej činnosti ako aj okolnosti súvisiace s osobou obžalovaného. Súd má za to, že pre ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a, u ktorého po poslednom odsúdení nebolo zaznamenané ďalšie páchanie trestnej činnosti, je tento trest postačujúci. Obžalovaný po prepustení z posledného výkonu trestu odňatia slobody pred viac ako 10 rokmi, vedie riadny život, stará sa o svoju rodinu a v spoločnosti, v ktorej žije požíva dobrú povesť a rešpekt.

Nakoľko skutok uvedený v obžalobe obžalovaný spáchal skôr ako bol Okresným súdom v Poprade vyhlásený rozsudok v trestných veciach 5T/114/2009 a 4T/169/2009, súd obžalovanému uložil trest súhrnný.

Nakoľko súd obžalovanému uložil súhrnný trest v súlade s § 42 ods. 2 Trestného zákona, zároveň rozhodol o zrušení výroku o treste rozsudku Okresného súdu Poprad, sp. zn. 5T/114/2009 zo dňa 09.11.2009, právoplatný dňa 22.04.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 2To/17/2010 zo dňa 22.04.2010, ktorým bol obžalovanému uložený úhrnný nepodmienečný trest odňatia

slobody v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov so zaradením uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Poprad, sp. zn. 4T/169/2009 zo dňa 14.04.2011, právoplatným dňa 14.04.2011, ktorým bolo u obžalovaného upustené od uloženia súhrnného trestu, pretože trest uložený rozsudkom Okresného súdu Poprad, sp. zn. 5T/114/2009 súd považoval na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahom nadväzujúce ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Na výkon uloženého trestu súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním žalovaného skutku vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Poškodený Y. T. si už v prípravnom konaní uplatnil nárok na náhradu škody v sume 3.800 EUR, ktoré mal v peňaženke, ktorú mu pri lúpeži vzali. V priebehu konania poškodený pri výsluchu uviedol, že mu policajti peniaze, ktoré mal pri sebe obžalovaný spolu s už odsúdeným D.L., vrátili, pričom však nevedel presne uviesť aká suma mu bola vrátená. Poškodený Union zdravotná poisťovňa a. s., hoci si v prípravnom konaní nárok na náhradu škody uplatnila, s poukazom na jeho zanedbateľnú výšku sa poškodená tohto nároku v rámci trestného konania vzdala. Nakoľko rozhodovanie o nároku na náhradu škody u oboch poškodených by presahovalo rámec trestného konania, súd poškodeného Y. T. a Union zdravotnú poisťovňu a.s. s týmito nárokmi odkázal na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.